

odległości od szkoły — powyższe dwie półgodzinne przerwy mogą być połączone w jednogodzinną przerwę w pracy.

6. Nauczyciel, którego nieobecność na służbie z powodu choroby trwa dłużej niż rok, może być zarządzeniem władzy zwolniony ze stanowiska przy zastosowaniu przepisów ustawy emerytalnej.

7. W przypadku, gdy stan zdrowia nauczyciela, wymagający poratowania, nie wyklucza możliwości pełnienia obowiązków służbowych, nauczyciel obowiązany jest pełnić je do czasu otrzymania urlopu. Prośba o taki urlop powinna być rozstrzygnięta w ciągu trzydziestu dni.

8. Za czas samowolnej nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie nauczyciel traci prawo do uposażenia.

Art. 11. Nauczyciel jest uprawniony do używania należnego mu stosownie do pisma nominacyjnego tytułu urzędowego.

Art. 12. 1. Zgłoszenie nauczyciela o wystąpieniu ze służby uważa się za przyjęte, jeżeli w ciągu czterech tygodni od dnia zgłoszenia nie otrzyma on żadnej decyzji w tej sprawie.

2. Przeciwno warunkowemu przyjęciu lub odroczeniu przyjęcia zgłoszenia o wystąpieniu ze służby nauczyciel może wnieść w ciągu dni czterech od dnia doręczenia decyzji zażalenie do władzy bezpośrednio wyższej, która najdalej w ciągu sześciu tygodni wyda ostateczną decyzję.

3. Zwolnienie następuje w zasadzie w końcu roku szkolnego.

Art. 13. 1. Związkowi zawodowemu nauczycieli zapewnia się współudział z głosem doradczym w sprawach:

- 1) ustalania ocen kwalifikacyjnych nauczycieli,

- 2) przenoszenia z urzędu nauczycieli do innej szkoły dla dobra szkoły,

- 3) zwalniania, przenoszenia w stan nieczynny.

2. Zakres i sposób współudziału związku zawodowego nauczycieli w powyższych sprawach ustali Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego w porozumieniu z władzami tego związku.

Art. 14. Uprawnienia Ministra Oświaty, wynikające z przepisów ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli, przysługują Prezesowi Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego lub organom przez niego upoważnionym z wyjątkiem uprawnień, wynikających z art. 18 ust. 5, art. 81, art. 82 ust. 2 i art. 83 ust. 2; uprawnienia te przechodzą na Przewodniczącą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 15. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć moc obowiązującą niniejszej ustawy na stosunki służbowe nauczycieli szkół zawodowych i zakładów naukowych, nie wymienionych w art. 1.

Art. 16. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 21 czerwca 1949 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów

Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów: *H. Minc*

141

U S T A W A

z dnia 4 kwietnia 1950 r.

o nabywaniu uprawnień pomocnika aptekarskiego.

Art. 1. Obywatel polski uzyskuje tytuł pomocnika aptekarskiego oraz związane z nim uprawnienia zawodowe, określone w ustawie z dnia 25 marca 1938 r. o wykonywaniu zawodu aptekarskiego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), jeżeli w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. złoży z wynikiem pomyślnym egzamin, przewidziany w niniejszej ustawie.

Art. 2. 1. Do egzaminu mogą być dopuszczone osoby, które:

- 1) korzystają z pełni praw obywatelskich,
- 2) posiadają wykształcenie na poziomie licealnym,
- 3) nie przekroczyły 60 lat życia,
- 4) odbyły w aptece lub składnicy sanitarnej czteroletnią nieprzerwaną praktykę w zakresie pracy laboratoryjnej, umożliwiającej nabycie niezbędnych wiadomości w zakresie receptury oraz były zatrudnione w aptece lub składnicy sanitarnej w dniu 1 maja 1949 r.,
- 5) ukończyły kurs szkoleniowy.

2. Wymóg nieprzerwanej praktyki, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się do osób, które przerwały praktykę z przyczyn od siebie niezależnych, spowodowanych wojną.

3. W przypadkach uzasadnionych za zgodą Ministra Zdrowia mogą być dopuszczone do egzaminu osoby, nie spełniające warunku, określonego w ust. 1 pkt 2 i 4.

Art. 3. 1. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Oświaty i Skarbu ustali w drodze zarządzenia szczegółowe zasady tworzenia kursów szkoleniowych, władze lub instytucje do tego powołane, program i czas trwania kursów oraz wysokość opłat.

2. Minister Zdrowia może zwalniać poszczególnych kandydatów w części lub w całości od opłat za udział w kursie szkoleniowym.

Art. 4. 1. Powołuje się Komisję Kwalifikacyjną przy Ministrze Zdrowia. Komisja decyduje o dopuszczeniu kandydatów na kurs szkoleniowy oraz przedstawia Ministrowi Zdrowia wnioski o zwolnienie od opłat za udział w tym kursie.

2. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej są ostateczne.

3. W skład Komisji Kwalifikacyjnej wchodzi:

- 1) przewodniczący powołany przez Ministra Zdrowia oraz jako członkowie:
- 2) przedstawiciel Ministra Zdrowia,
- 3) przedstawiciel Ministra Oświaty,

4) dwóch przedstawicieli Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia.

4. Tryb postępowania Komisji Kwalifikacyjnej ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

Art. 5. 1. W celu przeprowadzenia egzaminów na pomocników aptekarskich powołuje się komisje egzaminacyjne. Komisje egzaminacyjne działają przy akademiach medycznych, określonych przez Ministra Zdrowia.

2. Skład komisji egzaminacyjnych, program, sposób przeprowadzenia egzaminów oraz wysokość opłat egzaminacyjnych ustali rozporządzenie Ministra Zdrowia, wydane w porozumieniu z Ministrami Oświaty i Skarbu. Rozporządzenie to może przewidywać ulgi lub zwolnienia od opłat.

Art. 6. Obywatelom polskim, którzy w innych państwach uzyskali w myśl obowiązujących tam przepisów prawo wykonywania czynności zawodowych, określonych w powołanej w art. 1 ustawie, Minister Zdrowia po zasięgnięciu opinii Komisji Kwalifikacyjnej może nadać tytuł pomocnika aptekarskiego i związane z nim uprawnienia pod warunkiem złożenia całkowitego lub częściowego egzaminu, bez zachowania wymogów, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2—5.

Art. 7. 1. Osoby, pragnące przystąpić do egzaminu, a odpowiadające warunkom, określonym w art. 2, powinny wnieść w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podanie do Komisji Kwalifikacyjnej o dopuszczenie na kurs szkoleniowy pod rygorem utraty prawa składania egzaminu.

2. Osoby, określone w art. 6, pragnące uzyskać tytuł i uprawnienia pomocnika aptekarskiego, powinny do

dnia 31 grudnia 1950 r. wnieść odpowiednie podanie do Ministra Zdrowia.

Art. 8. Osoby, które złożą egzamin z wynikiem pozytywnym, otrzymują zaświadczenie o uzyskanym tytule i uprawnieniach.

Art. 9. 1. Osoby, które uzyskają tytuł i związane z nim uprawnienia zawodowe pomocnika aptekarskiego na podstawie niniejszej ustawy, mogą wykonywać zawód pomocnika aptekarskiego w okresie pięciu lat od daty uzyskania tych uprawnień wyłącznie w zakładach społecznej służby zdrowia, wskazanych przez Ministra Zdrowia.

2. Minister Zdrowia bądź upoważniona przez niego władza w przypadkach uzasadnionych może zezwolić osobom, określonym w ust. 1, na wykonywanie zawodu pomocnika aptekarskiego poza społecznymi zakładami służby zdrowia.

3. Przepis ust. 1 nie stosuje się do osób, określonych w art. 6.

Art. 10. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do obywateli państw obcych na zasadach wzajemności.

Art. 11. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Zdrowia.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

142

U S T A W A

z dnia 4 kwietnia 1950 r.

o nadzorze państwowym nad ogrodami zoologicznymi.

Art. 1. Wszelkie urzędy stałe, służące do utrzymania zwierząt dzikich dla celów dydaktycznych, naukowo-badawczych i badawczo-hodowlanych (ogrody zoologiczne, zwierzyńce i zakłady pokrewne, zwane w dalszym ciągu ustawy ogrodami zoologicznymi), podlegają nadzorowi Ministra Oświaty.

Art. 2. Minister Oświaty w wykonaniu nadzoru:

- 1) ustala sieć ogrodów zoologicznych,
- 2) ustala plan zaopatrzenia ogrodów zoologicznych w potrzebne okazy i wypowiada się w sprawach pomocy finansowej,
- 3) wydaje wiążące wskazówki w zakresie prowadzenia ogrodów zoologicznych i ich planu hodowlanego,
- 4) ustala kwalifikacje fachowe, wymagane od kierowników ogrodów zoologicznych i przyznaje uprawnienia do ich prowadzenia,
- 5) organizuje wymianę oraz import i eksport zwierząt dzikich w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i innymi właściwymi władzami,
- 6) sprawuje kontrolę nad prowadzeniem tych zakładów.

Art. 3. Minister Oświaty może zarządzić zamknięcie ogrodu zoologicznego, jeżeli nie odpowiada on celowi.

Art. 4. 1. Kierownikiem ogrodu zoologicznego może być tylko osoba posiadająca uprawnienia, przewidziane w art. 2 pkt 4.

2. Minister Oświaty w przypadku stwierdzenia uchybień fachowych może cofnąć kierownikowi czasowo lub na stałe uprawnienia do prowadzenia ogrodu zoologicznego.

Art. 5. 1. Organem Ministra Oświaty w zakresie nadzoru nad ogrodami zoologicznymi jest Inspektorat Nadzoru nad Ogradami Zoologicznymi, zwany nadal Inspektoratem.

2. Na czele Inspektoratu stoi naczelny inspektor, powołany przez Ministra Oświaty.

3. Organizację i szczegółowy zakres czynności Inspektoratu określi Minister Oświaty.

Art. 6. 1. W przypadku stwierdzenia niewłaściwych warunków trzymania danego gatunku zwierząt lub niefachowego obchodzenia się z nimi inspektor naczelny może zarządzić niezwłoczne przeniesienie ich do innych ogrodów zoologicznych lub na odpowiednie tereny, gdzie pozostaną aż do poprawy warunków hodowlanych u poprzedniego posiadacza.

2. W przypadku stwierdzenia fachowych uchybień ze strony kierownika ogrodu zoologicznego naczelny inspektor może zawiesić go w jego funkcjach i wystąpić z wnioskiem o czasowe lub stałe cofnięcie uprawnień do prowadzenia ogrodu zoologicznego (art. 4 ust. 2).